8. Aargang. Nr. 5.

MILITÆRNÆGTEREN

ORGAN FOR

·LANDSORGANISATIONEN·FOR·KONSEKVENTE·ANTIMILITARISTER·

Abonnement 75 Øre aarlig. | Juni 1919. | Enkelte Numre 5 Øre.

Dommene.

Med rund Haand uddeler Kriminalretten Fængsel til Socialister og Antimilitarister.

Retfærdigheden er sket fyldest, Justitiarius har med al den Værdighed Alderen tillader ham oplæst det kapitalistiske Samfunds Repræsentanters: »Thi kendes for Ret!«

114 Maaneders Fængsel er udmaalt i Portioner fra 18 Maaneders Forbedringshus til 40 Dages Fængsel til 16 Arbejdere.

Retfærdighed! Ak, blodige Ironi, det raadne, kapitalistiske Samfund, hvor Retsbegrebet er sparket paa Møddingen, hvor Uretten i det daglige Liv er lovfæstet og beskyttet, hvor det fantastiske Vellevnet og Fraadseri lever ved Siden af, ja, bæres og fødes af den dybeste Armod og Fattigdom, dette Samfund har med brutal Haand kastet de Mennesker i Fængsel i Aarevis, der vovede blot at *tale* om en Forandring af Samfundsforholdene.

Det har med forfærdende Raahed væltet Straffe ud over dem, der dristede sig til at røre ved Kapitalistklassens Privilegier.

Og man vover at kalde det Retfærdighed!

Ak, Retfærdighedens misbrugte Navn. Hvornaar skal det vel renses? Hvornaar skal det straale over et Samfund, hvor der er Ret for Alle, Uret for Ingen?

Om der endnu her i Landet er Folk, der tror, at Samfundet er vor store, fælles Forsørger, maa disse vel nu være klar over, at de har taget fejl.

Enhver Arbejder vil føle Dommene som et Spark fra oven, fra den Overklasse, der føler sine Privilegier truet, og enhver veltilfreds Borgermand vil gnide sig i Hænderne af Tilfredshed: »Saadan skal de have det, det Rak!«

Retfærdighed!

Det kapitalistiske Samfunds Repræsentanter sparker disse store, ædle Mennesker — hvis Skobaand de ikke er værdige til at løse — i Fængsel i Aarevis.

Den hele Verden sukker og stønner under Kapitalismens Styre. Menneskehedens Velfærd sælges for nogle Millioner. Evropa lægges øde for økonomiske Interessers Skyld. Folkenes bedste Ungdom slagtes paa magtsyge Regenters Bud, og endda fortsætter man i forbryderisk Kortsynethed ad de samme Veje som hidtil, uden at lære, uden at forstaa.

Dette er Kapitalismen, som vi ser den i Dag.

Imod dette staar Arbejderklassens Ideal. Et Samfund, hvor Kapitalen er stækket, hvor Guldbægeret er baandlagt, hvor Menneskeheden udvikler sig i Harmoni og Forstaaelse, hvor den skrigende, sociale Uretfærdighed er ophævet, for at give Plads for en Tilstand med lige Adgang til Livets Goder.

Det er dette Samfund, de dømte Arbejdere har kæmpet for.

Er det ikke hævet bjerghøjt over Kapitalismens?

Vore Kammerater.

Blandt de Dømte er vore Kamerater *Gissemann* og *Thøgersen* med *18 Maaneders Forbedringshus* hver, *Fritzner* med *1 Aars* og *Sperling* med *4 Maaneders simpelt Fængsel.*

Men desuden har Sagen mod vor Organisation jo nu fundet sin Afslutning med nogle Dommme over det tidligere Arbejdsudvalg. Hvor mange Maaneders Fængsel Gissemann og Thøgersen har faaet »udmaalt« for deres antimilitaristiske Virksomhed, lader sig jo ikke kontrollere, da alle Sagerne er slaaet sammen; men vi tager sikkert ikke fejl, naar vi hævder, at en meget væsentlig Del af »Straffen« er for deres Virksomhed i vor Organisations Tjeneste.

Derimod véd man, at Alfred Mogensens 8 Maaneders Forbedringshus og Georg Jensens og Johs. Nielsens 4 Maaneders Fængsel, udelukkende er for deres Arbejde for den antimilitaristiske Sag.

Og disse Dommes brutale Natur, særlig den, der er overgaaet Alf. Mogensen, viser med tilstrækkelig Klarhed, at paa højere Steder, hvor man med Aarvaagenhed følger vor Bevægelse, endelig er blevet klar over, at vi ejer de Muligheder, der sikres Gennemførelsen af Maalene, vi har sat os.

Og derfor skal vi slaas ned!

Vi omtaler andet Steds i Bladet Dommene over vore Kammerater.

Vaarbrud.

De slumrende Kræfter har Vaarsolen vakt,
Naturen sig klæder i Sommerens Dragt
og knuger en Vinter i Graven.
De sarteste Vækster nu folder sig ud,
og Solstraalers Kys lokker livsfriske Skud
fra Muldén i Marken og Haven.

En Nytid er født — med forunderlig Fart
sig ranker mod Solen de Vækster, der snart
vil staa i den rigeste Fylde.
De varsler en Tid, da i bugnende Pragt
Naturen sin Rigdom imod os har rakt,
mens Sollyset Jorden forgylde.

— — —

En Vinter er gaaet i Slægternes Aar
saa trælsom og lang, saa ond og saa haard,
— kun langsomt det bærer mod Vaaren.
Naturen sig hvælver saa svulmende rig;
— men her — her lugter endnu af Lig,
og Saarede jamrer paa Baaren.

En Vinter er svundet i Slægternes Aar,
men stadig man skjuler den varmende Vaar
med kunstige Volde og Skranker.

— — —

Saa vælt da de Volde, saa bryd da med Magt
de Skanser, de Skranker, den lurende Vagt,
der standser de livsfriske Tanker.

Johs. Nielsen.

Den civile Fiasko.

Underskriv ikke Begæring om Overflytning.

Medlem af Arbejdsudvalget, Alf. Mogensen, var kort forinden sin Arrestation tilsagt til Forhør i Kriminalretten i Anledning af Udeblivelse fra Session til civilt Arbejde, og i dette Forhør foregik et Optrin, som vil faa overordentlig Betydning for vore Medlemmer.

»Loven om Værnepligtiges Anvendelse til civilt Arbejde« vil for Fremtiden være et fuldstændig værdiløst Vaaben imod os, og det er værd for vore Medlemmer at mærke sig, at Kampen mod Værnepligten i Fremtiden vil kunne føres fuldstændig, som før den civile Værnepligt blev til.

Det, der foregik i Kriminalretten, er følgende:

Alf Mogensen nedlagde Protest imod, at han var overført til civilt Arbejde, og henviste til Lovens Prgr. 2, hvor der udtrykkelig siges, at der skal indsendes Begæring om Overflytning, før denne kan finde Sted, og en saadan Begæring havde han ikke indsendt og havde heller ikke i Sinde at gøre det.

Assessoren studerer Loven og spørger forbavset, om Mogensen havde studeret til Jurist, for en saadan Skarpsindighed mente han ikke, et almindeligt Menneske kunde være i Besiddelse af.

Vor Kammerat bemærkede, at han ved Studium af Loven selv var kommet til det rette Resultat.

Og nu sker det mærkelige, *Assessoren maa udsætte Forhøret, for at faa dette Forhold nøjere undersøgt.*

Resultatet af denne Undersøgelse foreligger nu, og det viser sig, at Loven ikke kan bringes i Anvendelse paa andre, end dem, der indsender Begæring om Overflytning.

Alf Mogensens Sag er hævet, man kunde ikke domme ham efter denne Lovs Paragraffer.

Der kan være Anledning til adskillige Betragtninger overfor dette, som det synes, uendelige Uheld, der forfølger denne Lov.

Først mener man, at Militærnægterne straks ved Lovens Fremkomst skulde opgive Kampen mod Værnepligten, for de personlige Fordeles Skyld, som denne Lov byder dem, og ikke én eneste faldt fra og modtog Tilbudet.

Saa vil man tvinge dem ind under den, og sender dem Indkaldelse paa Indkaldelse, og de udebliver alle.

Og nu da man endelig i uretfærdig Harme vil bringe Lovens Straffebestemmelser i Anvendelse overfor de formastelige, viser det sig, at disse slet ikke kan bruges uden Misdæderne selv frivilligt giver sig ind under dem — og det er der ingen Udsigt til.

Det maa være med blandede Følelser Peter Munch ser paa sit stolte Værk. — Det er lige til Papirkurven.

Forhaabentlig har man en saadan paa Kontorerne i Slotholmsgade.

Men Sagen har en anden Side, idet en Del af vore Medlemmer allerede er idømt Domme for Udeblivelse fra civil Værnepligt — Domme, der for en stor Del er afsonede.

Disse Domme har efter denne Afgørelse ingen Hjemmel i den danske Lovgivning, og vi gaar ud fra, at de straks vil blive annullerede, og at der ydes Erstatning til de af vore Medlemmer, der allerede har afsonet.

Dette er kun et retfærdigt Krav, og vi mener, at vore Myndigheder, der jo kun ledes af »retfærdige Motiver«, ikke vil stille sig afvisende.

Men ét maa staa fast, der kan ikke afsones flere Domme for Udeblivelse, selv om de er afsagt før denne Afgørelse er truffet.

Vor Organisation vil med alle Midler søge at hindre nye Overgreb, og vi anmoder de af vore Medlemmer, der har modtaget saadanne Domme, om straks at sætte sig i Forbindelse med os.

derne saavist ikke har glemt at drage dem til Ansvar for.

Naar man ser paa disse Domme og deres spinkle Grundlag, maa man undres over, at de er blevet afsagt i det Aar, da Militarismen stod i sin laveste Kurs.

Men det, at de er kommet netop nu, beviser, at vor Bevægelse er blevet en Trusel mod Militærsystemet, en Trusel, som man ønsker bort.

Men vi vil forsikre Magthaverne om, at den Dag kommer aldrig, da de ser vor Organisation slippe sit Tag i den antimilitaristiske Virksomhed.

Domme og Forfølgelser vil kun gøre ogsaa vor Kamp endnu mere haard, endnu mere uforsonlig, og man vil tilsidst opdage, at for hver Mand, der rives bort fra Arbejdet, dukker en ny op.

Den antimilitaristiske Idé bruser over Verden som en fejende Flod, — de danske Magthavere burde mærke sig, at jo mere de dæmmer op for denne Strøm, der *maa* frem, desto større bliver Sammenbrudet naar Dæmningerne sprænges.

Marin.

Er vor Organisation ulovlig?

Sagens Opkomst og dens Behandling i Retten.

Som man vil erindre, indlededes hele Sagen mod Organisationen med Thøgersens Arrestation i Viborg. For at finde et Anklagepunkt imod ham, brød man ind paa vort Kontor og satte sig i Besiddelse af vore Bøger og Protokoller.

Men skulde Thøgersen anklages og dømmes, kunde man ikke undgaa ogsaa at drage Arbejdsudvalgets øvrige Medlemmer ind i Sagen, og saaledes stod en skønne Dag, sidste Efteraar, hele Arbejdsudvalget foran Assessor Ipsens Skranke, anklaget for »Opfordring til Desertation og Lydighedsnægtelse«.

Vi mente dog Sagen stod ret godt. Det var i Forhørerne ikke lykkedes at bevise, at vor Organisation havde foretaget sig noget, der kunde straffes efter de bestaaende kapitalistiske Love.

Man havde trukket en Del af vore Medlemmer op i Retten, og afæsket dem Forklaringer om, hvorledes de var blevet Militærnægtere, og naturligvis havde Kammeraterne sagt, at de ved selvstændig Tænkning var kommet til Erkendelse af, at kun ad den Vej kunde Militærvæsnet bortryddes.

Men i ét Tilfælde kunde Ipsen dog notere et Resultat.

Man havde faaet opsporet en Mand, der en Gang havde indmeldt sig i Organisationen, for dog straks igen at træde ud, og ham kunde man bruge. Hans Forklaring blev oplæst i Retten, og det fremgik heraf, at han havde udtalt, at Medlemmer af Arbejdsudvalget havde *presset ham til at melde sig ind.*

Naar man véd, hvor paapasselige vi er, for at kun fuldt ud rankrykkede og solide Folk optages som Medlemmer, maa man forbavses over en saadan Forklaring, og vore anklagede Kammerater nedlagde da ogsaa straks Protest mod, at denne blev taget i Betragtning, da det var klart, at den kun kunde være fremkommen som Produkt af Paavirkning af Folk, der ønskede en Dom over Organisationen og dens Mænd.

Denne Protest har ma ikke taget til Efterretning, og det viser sig nu, at paa denne *ene Mands Udsagn er Dommen for en væsentlig Del basseret.*

Da man i Marts Maaned var naaet saa langt, at Sagens Akter forelagdes Defensoren, Overretssagfører Anker Jensen, blev vore Kammerater klar over, at Anklagen mod Militærnægternes Organisation og de mange Sager fra Grønttorvsmødet, var koblet sammen, saaledes at Dommene vilde falde samtidig.

En saadan Ordning kunde i alle Tilfælde kun skade vore Kammerater og provokere Dommene højere op end Tilfældet ellers vilde have været, og det betød endvidere, at Offentligheden ikke vilde faa at vide, at vor Organisation var dømt, idet Pressen under disse Forhold vilde lade den største Sag sluge alle de øvrige.

Vore Kammerater søgte derfor straks dette Forhold ændret, idet de bad deres Defensor protestere herimod hos Politidirektøren.

Protesten blev ogsaa foretaget; men naturligvis uden Resultat.

Dermed var det afgjort, at Sagen mod os og Sagen angaaende Grønttorvsmødet var »beslægtede«, og skulde kombineres, og Dommene faldt som andet Steds refereret.

Efter disse Domme bliver Spørgsmaalet: Er vor Organisation »ulovlig«? og Svaret maa blive Ja, saafremt man da ikke ved Domsafsigelsen har taget Hensyn til Rygter og løse Formodninger.

Sagen er jo den, at vor Organisation aldrig har ført anden Virksomhed, end den den fører nu, og var den strafbar i 1918, saa er den det ogsaa i 1919.

Og er den ikke det, da har de Domme, der her er afsagt, end ikke Hjemmel i de kapitalistiske Love.

Men vor Organisations Virksomhed er ikke strafbar i 1919 og var det heller ikke i 1918, hvis det ikke var fordi der *skulde* skabes et Domsgrundlag for om muligt at stække Bevægelsen.

Endnu er det dog ikke blevet saaledes hos os, at antimilitaristisk Agitation er forbudt, selvom den vel nok vil blive det, om den nuværende Udvikling fortsættes, og da vor Organisation er en ren antimilitaristsk Bevægelse, der aldrig har haft anden Opgave end den at gøre Folk til Antimillitarister, kan der ikke skrides ind imod os.

Vore aktive Medlemmers Militærnægtelse er et personligt Anliggende, som Myndighe-

Fra Fængslet og Sygehuset.

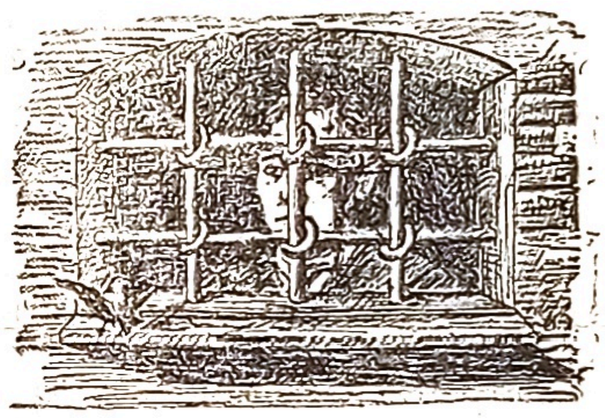

De Levendes Grav —
her dynges vi ind,
og Sulten og Trangheden bleger vor Kind.

Den trælsomme Tid
sig lister afsted,
og langsomt gaar Legemets Kræfter med.

Den livstrætte Trods
tilsidst bryder Vej,
og *Viljen* har vundet den ulige Leg.

Johs.

Andreas Christensen
løsladt efter 12 Dages Sultestrejke.

Stadig opretholdes der forbryderiske Værnepligtslov trods Afrustningskommissionens »opslidende« Arbejde. Stadig forfølges og plages enhver, der med Alvor og Dybde rejser sig mod denne for Menneskeheden skændige Lov.

Andreas Christensen, der for 1 Aar siden indmeldte sig i L. f. k. A., blev Fredag d. 23. f. M. anholdt i sit Hjem og ført til Kastellets skumle Arrest. Fast besluttet paa ikke at bøje sig for Lovens Bud, etablerede han straks Sultestrejke og blev efter 3 Dages Forløb overført til Garnisons-Sygehusets Arrest, hvorfra han loslodes Kl. 7 Aften den 3. Juni.

Ledelsen paa Garnisons-Sygehuset udviste overfor hans Hustru og Broder, der henvendte sig for at faa Oplysninger, en ganske hensynsløs Optræden ved at give dem fejle Oplysninger. Man er nu kommen saa langt ud, at man maa bruge slige smaalige Midler i Kampen mod Militærnægterne; vil man skærpe Kampen, nu da Loven om civilt Arbejde har vist sig at være uduelig. A. C. fik saaledes betydet, at han vilde blive afhentet om 8 Dage igen. Han svarede, at om man nok saa mange Gange hentede ham, vilde han beholde sit Standpunkt

ALF. MOGENSEN.

Mandag den 12. Maj var vor Kammerat, Arbejdsudvalgsmedlem Alfred Mogensen tilsagt til Forhør i Kriminalretten.

Paa en Telefonopringning svarede man, at hele Sagen mod Arbejdsudvalget skulde tages op til ny Behandling, og derfor havde man tilsagt alle de Anklagede.

Dette Svar, hvis Ukorrekthed var aabenbar, idet hverken Georg Jensen eller Johs. Nielsen have modtaget Tilsigelse, var ikke særlig tillidsvækkende; men ikke desto mindre mødte Mogensen op til den fastsatte Tid — og kom ikke tilbage igen.

Alf. Mogensen fik ved Domsafsigelsen den 23de Maj 8 Maaneders Forbedringshus, og det er vel for at sikre denne skændige Doms Afsoning, man har lagt Beslag paa hans Person.

Vor Kammerat **har ikke appelleret,** vel nok fordi han mener omtrent at kunne være færdig med Afsoningen, før Højesteret naar at faa Sagen til Behandling.

SIMONSGAARD CHRISTENSEN.

Vor djærve Kammerat, Simonsgaard Christensen, der som vore Læsere vil huske i Februar Maaned sendtes hjem efter 22 Døgns Sultestrejke, har modtaget Tilsigelse til Session for at overføres til civilt Arbejde. Og da han udeblev herfra, idømtes han som Erkendtlighed for sin Standhaftighed, en Bøde paa 25 Kr., der endnu venter paa at blive betalt.

Paa Trods af hans Fraværelse har Sessionen overført ham til civil Værnepligt; men efter den Fiasko, der for nylig blev denne Lov til Del i Kriminalretten, faar de tjenstivrige Sessionsherrer vel Ulejlighed med atter at „føre ham tilbage" til hans militære Afdeling.

Men *der* bliver de nok ogsaa glade for ham.

EINER JACOBSEN.

Einer Jacobsen, Viborg, er „tildelt" en Maaneds Fængsel for Udeblivelse fra civilt Arbejde. Naar dette læses, er han sikkert atter paa fri Fod; men, som vi gør opmærksom paa andet Steds i Bladet, disse Domme har efter Kriminalrettens Afgørelse ingen Hjemmel i dansk Lovgivning, og der vil fra de Dømtes Side blive gjort Krav paa Erstatning.

Vi hilser vor Kammerat velkommen ud.

HARALD PETERSEN.

Maskinsnedker Har. Petersen, Høng, blev den 15. Maj løsladt efter at have afsonet 3 Ugers Fængsel.

De gæve Retfærdighedsvogtere i Høng har hver Dag i Arresten plaget ham med deres Vrøvl, som han selv udtrykker sig.

Det er snart paa Tiden, at disse Urettens nidkære Tjenere bliver klar over, at en Militærnægter staar fast paa den Overbevisning, Livets Alvor har indgivet ham.

Vi bringer vor Kammerat vor Hilsen.

VALDEMAR BODE.

Næstved Afdelings tidligere Formand, Vald. Bode anholdtes den 18. April i sit Hjem. Bode, der aldrig har været paa Session, blev uden videre stoppet ind i en Afdeling som Rekrut, og her var man saa glad for ham, at man absolut vilde have ham ind paa et af de militære Kontorer.

Dette „fristende" Tilbud fandt vor Kammerat sig dog ikke foranlediget til at modtage, og da man jo ikke kunde have en civil Mand gaaende som Rekrut, fandt man paa at Bode havde et daarligt Ben og han blev da indlagt paa Hospitalet.

Imidlertid syntes Patienten ikke selv, at han fejlede noget og i et ubevogtet Øjeblik skrev han sig rask uden Lægens Vidende og vandrede ud af Hospitalsporten.

De „elskværdige" militære Myndigheder mente dog vedblivende, at han var syg, og allerede 2 Dage efter hentede man ham igen.

Nu er vor Kammerat atter fri; men denne Gang har man selv sendt ham hjem.

Bode havde haft 22 Fængselsdage, før han ved Hjælp af Sultestrejken gjorde Ende paa sin Indespærring. — Det kostede 8 Sultedage at blive fri. — Vort Haandtryk.

En Krigserklæring.

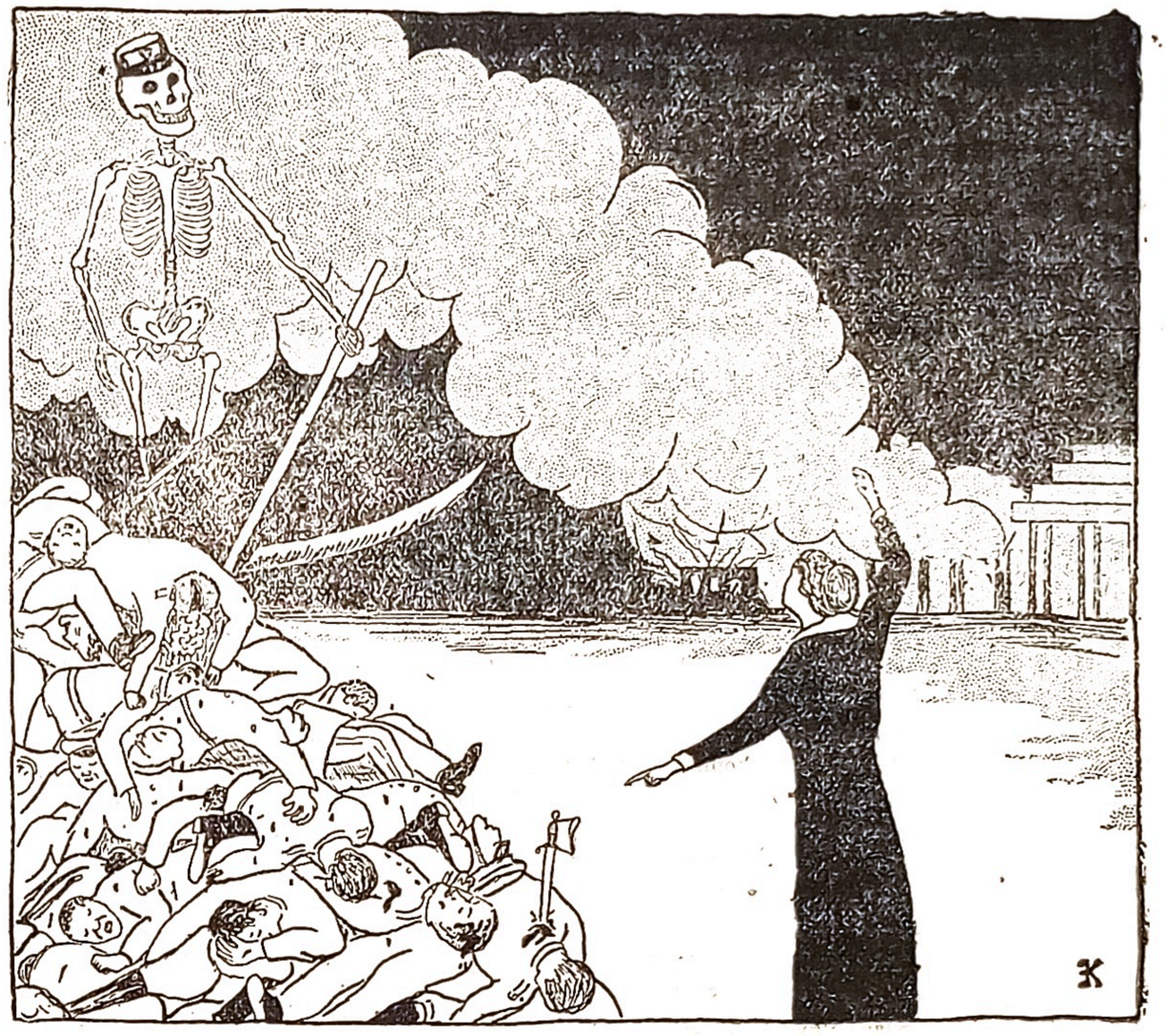

Min Fa'r, min Bro'r og min Mand har du taget; men min Søn skal jeg opdrage, saa han aldrig bli'r din.

VALDEMAR THOMSEN.

Valdemar Thomsen, Esbjerg, der i Fjor i Februar blev løsladt efter 11 Dages Sultestrejke, har atter maattet age en Tørn.

Denne Gang hjemsendes han efter 8 Dages Kamp; men blev dog forinden idømt 3 Gange 5 Dages Vand og Brød.

Denne Dom faldt faa Timer før han hjemsendtes; men „Retten" skal jo **have sin Gang.**

Det samme siger vor Kammerat, og derfor vil han med samme Styrke, som hidtil hævde Militærnægternes retfærdige Standpunkt.

VICTOR ENGELSMANN.

I 1917 sultede Victor Engelsmann sig ud efter 12 Dages Sultestrejke; siden da har man sendt ham den ene Indkaldelsesordre efter den anden, den sidte modog han den 25. Marts.

Den 14. April anholdtes han i sit Hjem og førtes til Kastellets Arrest, hvor der Dagen efter holdtes Krigsretsforhør. Rapporten fra Sagen fra 1917 sulde godkendes. Hjemsendelsen var nemlig da foregaaet saaledes over Hals og Hoved, at man ikke havde faaet Sagen afsluttet.

Nu skyndte man sig til Gengæld saa meget mere, for dog at faa Sagen sluttet, medens man havde ham.

Dommen faldt den 19. April og lød paa 3 Gange 5 Dages Vandog Brød.

Efter dette Resultat, som Krigsretten var nnaet til paa den usædvanlig korte Tid af 5 smaa Dage, sendtes vor Kammerat hjem.

„Retten" har sikkert taget sig en Ferie oven paa en saadan Kraftanstrængelse.

Kammerater

ude i Landet, der har faaet Dom eller har været arresteret, maa føle sig forpligtet til straks at lade Landsorganisationen tilflyde Meddelelse om de væsentlige Enkeltheder ved Sagen. Specielt opfordres de Kammerater, der har faaet Dom for Udeblivelse til den civile Lovs Session, at sende Oplysninger

Vort andet Landsmøde.

Det er vor Tro, at dette Landsmøde Søndag den 25. Maj i København, hvor Kammeraterne fra hele Landet stævnede hid og hvis Forløb var udmærket, blev en Spore til, at der med fornyet Kraft og Energi bliver taget fat paa det Bryldningsarbejde, Militærnægternes Organisation udfolder for sine Idéer og Maal.

Desværre er Pladsen i vort lille Blad saa begrænset, at vi her kun kan give et kort Resumé over de Vedtagelser, der er foretaget.

Til Mødet, der aabnedes af Johs. Nielsen, havde 22 Delegerede indfundet sig. Fra København 8, Aarhus 1, Horsens 1, Esbjerg 1, Helsingør 2, Middelfart 1, Vejle 1, Odense 2, Kolding 1, Nakskov 1, Næstved 2, Fredericia 1.

Dertil kom 2 Arbejdsudvalgsmedlemmer, 1 Hovedbestyrelsesmedem fra Aarhus, og som Gæst fra Ungsocialistisk Forening var Harald Hansen til Stede.

Johs. Nielsen aflagde Beretning, hvoraf ilge maa fremhæves, at Landsorganisationen i det forløbne Aar var vokset i Medlemsantal til 203 aktive og 1400 bidragydende Medlemmer, det samlede Antal Sultedage var 288. Straffedage 475.

52 Medlemmer rar været tiltalt og arresteret i Aarets Løb.

Beretningen godkendtes.

Regnskabet blev derefter fremlagt, det balancerede med Kr. 4496,18. Det samlede Tilskud fra Fagforeningerne var Kr. 2025,00. Regnskabet godkendtes. Derefter blev Forslag fra Afdelingerne behandlet, ialt 9.

Et Forslag, der gik ud paa, at bidragydende Medlemmer, der kun i Krigstid skulde være Soldat, skulde kunne optages som aktive Medlemmer, blev forkastet. Det vedtoges, at kun Folk, der var udsat for Indkaldelse, kunde optages som aktive. Andragende derom indsendes til Arbejdsudvalget.

2det Forslag blev udskudt til Slutningen af Mødet. —

3die Forslag fra Aarhus var saalydende:

Organisationsformen for bidragydende Medlemmer ophæves og erstattes med et intimt Samarbejde med Arbejdernes faglige Organisationer, affødte en lang og haard Diskussion, hvor særlig Otto Laursen, Aarhus, kæmpede bravt for Aarhus-Forslaget mod alle de øvrige Kammerater. — —

Arbejdsudvalgets Resolution var saalydende:

Landsmødet udtaler, at Princippet om bidragydende Medlemmer maa fastholdes i Organisationen. Den Tid, der er gaaet, har vist, at ad denne Vej kan Organisationen komme i Besiddelse af de nødvendige Midler til Agitationens Førelse.

Landsmødet understreger Betydningen gennem Afdelingen ude i Landet, at have Støttepunkter for Agitationen, og det paases, at den største Part af disse Afdelinger staar og falder med de bidragydende Melemmer.

Resolutionen blev enstemmig vedtaget med samt Forslag saalydende:

Den enkelte Afdeling har Ret til at stille visse Betingelser overfor Optagelse af bidragydende Medlemmer, der blev vedtaget med alle Stemmer mod 3.

Derefter vedtoges et Forslag fra Holstebro om at ekskludere Aage Møller.

Fra Aarhus-Afdelingen var kommet Forslag om at inddrage „Militærnægteren" og I Stedet for at udgive Flyveskrifter og Tilfældighedsblade. —

Efter en længere Diskussion forkastedes dette med alle Stemmer mod 4.

Det vedtoges at udgive Pjecer, naar den nødvendige økonomiske Basis var til Stede.

Følgende to Forslag blev forkastet:

Der fremskaffes et Agitationsmærke, som kan sælges ved Møder og Forsamlinger for en Pris af 10 Øre (Helsingør).

Kongresprotokollen optrykkes og tilbydes Medlemmerne til Fremstillingspriser.

Derefter gik man over til Forslag om Ændringer til Lovene.

Fra Arbejdsudvalget var stillet Forslag om Slettelse af sidse Stykke i Paragraf 2 angaaende bidragydende Medlemmers særlige Afdelinger, da det ingen praktisk Betydning havde. Det vedtoges, og man enedes om, at Formen for denne Passus skulde være:

„Som bidragydende Medlem kan enhver Mand og Kvinde optages, som tilslutter sig Landsorganisationens Program, og som ikke udfører direkte Arbejde for Militæret."

Derefter fandt paa Foranledning af Næstved Afdeling en længere Diskussion Sted om Paragraf 2, Punkt C angaaende de aktives Optagelsesbetingelser, der er saalydende:

C: Forpligtr sig til ikke at udføre direkte Arbejde for Militærvæsenet.

Der stod Strid om Spørgsmaalet: Hvor er Grænsen for „direkte Arbejde".

Det fastsloges, at Grænsen maatte sættes i et stort Træk. Forstaaelsen af dette maatte overlades Arbejdsudvalget til Bedømmelse.

Det vedtoges at lade Punktet staa uforandret. — — —

Et Nakskov Forslag saalydende:

Hvor ingen lokal Afdeling findes, optages Medlemmer i den nærmeste Afdeling, vedtoges.

Derimod forkastedes et Forslag fra samme By, der gik ud paa, at Repræsentationsretten til Landsmødet skulde være uforandret uden Hensyn til Medlemsantal.

Esbjerg havde stillet Forslag om, at Paragraf 3 ændredes til: Kontingentet fastsættes af de enkelte Afdelinger. Et Ændringsforslag hertil vedtoges saalydende:

Det fastsatte Kontingent til Landsorganisationen bibeholdes. Afdelinger bestemmer selv deres Kontingents Størrelse.

Det vedtoges i Følge Forslag fra Nakskov at oprette Kredsorganisationer i alle Kredse, Landet over.

—Endvidere vedtoges, at der valgtes to Repræsentanter til Hovedbestyrelsen af de bidragydende Medlemmer. Disse kan dog kun være delagtige i Beslutninger, der vedrører den rent økonomiske Administration.

Derefter gik man over til Opstilling af Kandidater. Følgende blev foreslaaet til Arbejdsudvalget:

Som Formand: Jarlund, Sekretær: Melgaard Christensen, til Kasserer: Richard Jensen, Næstformand: Jørgen Mortenen, Redaktør Johs. Nielsen, Ekspeditør: Marius Sørensen. Som Repræsentanter: Robert Olsen, Svend Vedel og Udesen. Som bidragydende til Hovedbestyrelsen foresloges: Ole Jensen, Næstved, E. Sørensen, Helsingør. Som Hovedbestyrele for Jylland foresloges:

Aksel Mikkelsen, Aarhus.

Martin Larsen, Hobro, Alfred Dirksen, Aarhus, William Frandsen, Esbjerg. Fra Fyn og Øerne foresloges C. Villumsen og Simonsgaard Christense, Odense: P. Nielsen, Nakskov, tilRevisorer: Georg Jensen og Arge, til Suppleant: Mortensen.

Hertil maa bemærkes, at Richard Jensen har frasagt sig Hvervet som Kasserer grundet paa sin knappe Tid, hvorfor Arbejdsudvalget har anmodet Paul Petersen om at modtage Hvervet og han har erklæret sig villig dertil.

Under 6te Punkt: Fremtidig Virksomhed, omtalte Johs. Nielsen vor Planlæggelse af Arbejdet i Fremtiden og fremkom med flere Henstillinger til de nu foreslaaede Kammerater.

Derefter vedtoges en Misbilligelse af, at Københavns Afdeling paatænkte Oprettelsen af et Fanefond.

Efter at H. Hansen fra U.S.F. paa dennes Vegne havde bragt en Hilsen og udtalte Ønsket om Arbejderklassens Forstaaelse af at samles uden Partihensyn om Maalet: Militarismens Afskaffelse, og en Hilsen fra Socialdemokratisk Ungdomsforening var oplæst, med samt F. S. Velkomsthilsen i „Solidaritet", sluttede Dirigenten, Jørgen Mortensen, det andet Landsmøde.

Fra Afdelingerne.

Militarismen er den skidneste Sag i Landet. knuser vi ikke den, knuser den os. *Hørup.*

Kontingent.

Vi anmoder Afdelingerne om at indbetale deres Kontingent.

Medlemmerne har Krav paa at blive opkrævet hver Maaned, og vi maa indskærpe Afdelingerne, at de drager Omsorg for, at dette sker.

Landsmødet.

Angaaende Urafstemningen henviser vi til Cirkulærer, der i den nærmeste Tid vil blive tilstillet Afdelingerne.

Manden med »Kukkassen«,

der paa Landsmødet skulde forevige Deltagerne, meddeler, at alle Pladerne var negative, og der bliver derfor ingen Billeder denne Gang.

Esbjerg

har holdt Generalforsamling og valgt ny Bestyrelse, Valgte er: Marius Carlsen, Formand, John W. Jørgensen, Kasserer, og Chr. Frandsen, Sekretær.

Holstebro.

afholdt konstituerende Generalforsamling den 4de April d. A., hvor Afdelingen stiftedes med Simonsgaard Christensen som midlertidig Formand. Onsdag den 23. April d. A. afholdtes ordinær Generalforsamling, hvor der stilledes Forslag til Landsmødet den 18. Maj, samt valgtes Repræsentant til Landsmødet. Valg til Repræsentant blev Carl Hansen og til Kasserer Peter Rasmussen.

Fra Østrig.

Vi har fra vore Kammerater i Østrig modtaget en Beretning om en Demonstration, man har foretaget, den Dag, de nye Militærlove var til Behandling.

Vor Kammerat, Holz, Reyther, Redaktør af vort Broderorgan „Der neue Mensch" kastede fra Balkonen Flyveblade ned til „Lovgiverne" og raabte:

„Hold op med Komedien. Ikke én Mand og ikke én Øre til Militarismen. Lav saa mange Love, I vil, vi skal ikke respektere dem, det I gør, er jo kun Organisation af fremtidige Massemord. Vé eder, naar den kommende Tid atter finder Mennesker frem for Statsborgere!!!"

Demonstrationen vakte stor Opsigt, og Wienerbladene gjorde den til Genstand for lange Referater.

Vor djærve Kammerat blev slæbt bort af Politiet og undgaar vel ikke en mindre Straf; men denne lille Episode varser godt for vore Idéer i Østrig.

Den internationale Antimilitarisme.

Arbejdsudvalget har sammen med Bestyrelsen for ungsocialistisk Forening, udarbejdet de Forslag, som vor Organisation ønsker paa Dagsordenen til Kongressen i Holland.

Det bliver lait fire Forslag. De er allerede oversat og tilstillet vore hollandske Kammerater.

Det første er en Udtalelse om Militarismen, hvori vi har nedlagt de Erfaringer som vor Bevægelse har høstet i den antimilitaristiske Kamp. Den viser de Veje, som vor Bevægelse kan anbefale Kammeraterne i Udlandet at gaa.

Det andet og tredie Forslag omhandler de hvervede Landsknægtsarméer, der muligvis vil afløse den tvungne Værnepligt, og trækker vore Linier op med Hensyn til Arbejdernes Revolution.

Og endelig stiller vi i det fjerde, Forslag om Oprettelse af et internationalt Bureau for vore Bevægelser, et Sted, hvor Traadene samles, hvor Forbindelsen vedligeholdes mellem vore Organisationer, saaledes at vi altid vil have Kendskab til de Foreteelser, der foregaar i andre Lande, og kan blive delagtige i de Erfaringer, som vore Kammerater der gør.

Vi kan paa det nuværende Tidspunkt ikke sige, hvornaar Kongressen bliver afholdt; men venter snarest at høre fra Kammeraterne i Holland.

Kvittering.

Vi har modtaget til vor Agitation fra

Tapetserernes Fagf., København,	Kr.	40,00
Formernes Fagf., Horsens,	—	20,00
Arbejdsmd.s Fagf., Aarhus,	—	200,00

hvorfor med Tak kvitteres.

Johs. Nielsen.

„MILITÆRNÆGTEREN"

Redaktion og Ekspedition.

Murergade 1 II.

Redaktør: Johs. Nielsen.

Ekspeditør: Georg Jensen.

Kontoret er aabent hver Aften fra 7—9.

Udgiver af Landsorganisationen for konsekvente Antimilitarister — Ansvarhavende *Johs. Nielsen.* — Trykt i Nørrebros Centraltrykkeri.